

Met Sed Vitae naar Museum Arnhem en kasteel Rosendael

14 juni 2024

Het was weer gezellig. Zoals een reisgenote aan het eind van de dag zegt: wat een luxe, zo'n dagje met Sed Vitae, je hoeft alleen maar in de bus te stappen en je krijgt alles vanzelf: een mooi museum, interessante plekken, een lekkere lunch en gezellige gesprekken.

Het is een vrijdagochtend zonder files. Daardoor bereikt de bus de nog gesloten deur van het **Museum Arnhem** een half uur te vroeg. We mogen van de beveiliging toch naar binnen. 'Want ze vinden senioren ongevaarlijk', laat Anc van de activiteitencommissie ons weten.

Het geeft tijd voor alvast een wandeling in de beeldentuin.

Na de koffie in café Pierre (Pierre Jansen was jarenlang directeur hier) worden we opgedeeld in twee groepen, die elk met hun eigen gids meegaan. Onze groep gaat eerst naar buiten voor informatie over de architectuur.

Het oude gedeelte van het museum, een monumentaal pand uit de 19e eeuw is recent uitgebreid met een nieuwe aanbouw. Het museum bleef er vijf jaar voor dicht en werd in 2022 heropend.

De gids neemt ons mee naar de hoge buitentrap, waar een groot felblauw beeld staat van een vrouw met een soort stofzuiger. "Filosloof" heet ze.

Achter haar ligt een groot balkon van waaruit je een spectaculair uitzicht hebt over de omgeving, de stuwwal, de Rijn en het museumgebouw zelf. Het bijzondere van de nieuwe uitbouw is, dat die deels zwevend boven de stuwwal is aangelegd. Dat gebeurde met behulp van technieken uit de bruggenbouw, waarbij de constructie steeds verder werd uitgeschoven.

De uitbouw is bekleed met geglazuurde tegels, speciaal gebakken bij de Makkumse Tichelaar fabriek, die het een heel levend aanzien geven. In de beeldentuin zijn werken te zien van vele bekende en minder bekende kunstenaars en ook een bunker uit de tweede wereldoorlog.

Binnen worden we in het oude gebouw door drie opeenvolgende zaaltjes geleid waar kunstwerken uit de vaste collectie, vooral porselein en schilderijen, te zien zijn. De zaaltjes hebben elk een kleurschakering, van sfeervol donker naar vrolijk licht. In de andere vleugel zijn enkele zaaltjes gevuld met hedendaagse thema's als klimaat en feminisme. De gids vertelt dat in Museum Arnhem al decennialang veel werk van vrouwelijke kunstenaars verzameld wordt. Momenteel is zeventig procent van de werken van vrouwen.

Studio Lenneke Wipfelwey

Door deze zaaltjes heen kom je in de nieuwbouw, waar behalve de schitterende uitzichten naar buiten ook een heel mooie overzichtstentoonstelling van/over **Klaas Gubbels** te vinden is. Je waant je in zijn atelier, waar hij levensgroot (op een scherm) zijn werkwijze uitlegt. Gubbels woont en werkt in Arnhem en het museum heeft veel werk van hem. En dat is veel meer dan de bekende koffiekannen.

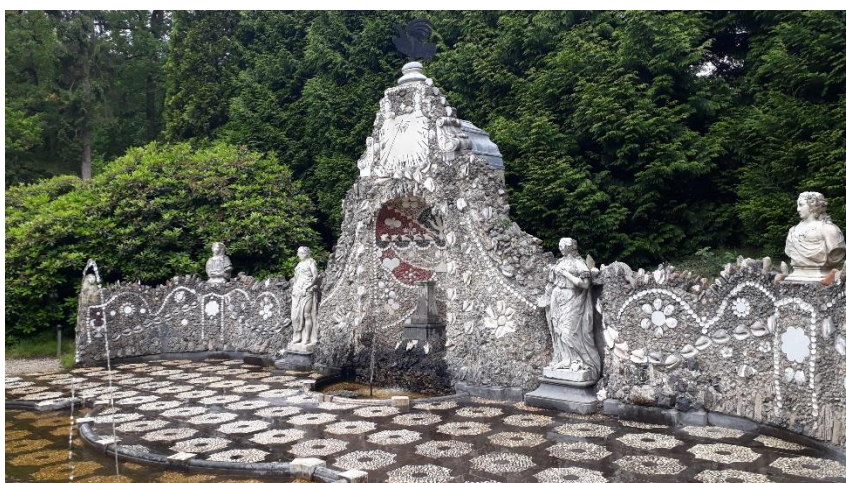
Na de geanimeerde **lunch** in een zaaltje van het museum, waar we met 30 deelnemers precies in passen, rijden we met de luxe bus het korte ritje naar **Kasteel Rosendaal** in de piepkleine gemeente Rozendaal.

Kasteel Rosendael

Ook hier staan weer twee gidsen tot onze beschikking, een voor een rondleiding binnen in het kasteel en een voor het kasteelpark.

De binnenkant, is me verteld, bestond uit een grote keuken en een groot aantal kleine ruimtes, die overwegend nogal donker waren. Pas in de 18e eeuw kregen ze ramen. Toen ook heeft ene Mevrouw van Hoorn een lichtkoepel bovenop de dikke toren laten plaatsen, evenals het theekoepeltje in het park. Die mevrouw was de enige kasteelvrouw van Rosendael die niet van adel was, maar wel verschrikkelijk rijk – door koloniale handel, dus eigenlijk fout geld, zouden we nu zeggen.

De tuinen om het kasteel zijn wijds, oud, aangelegd rondom een grote vijver.

Van oudsher zijn de “**Bedriegertjes**” in het park een attractie. Maar geen van ons wil natte voeten halen, we lopen er omheen.

De gids wijst ons op een ondergrondse bergplaats, oorspronkelijk ijskelder, later in gebruik om het wild te laten besterven dat Prins Hendrik hier had gejaagd.

En onverwacht is daar, als je gebogen onder een laaghangend bladerdak bent doorgelopen, een gigantische **Thujaboom** - één boom, met veel afzonderlijk opgroeiende takken, in z'n eentje bijna een heel bos.

Na de borrel in de fraaie Oranjerie kunnen we onze vermoeidheid wegslapen in de bus naar huis. En kijk nu nog even terug naar de openingszin van dit verslag. Weer goed gedaan, activiteitencommissie!

Tekst: Loes van Dijck

Foto's: Alphons Raaijmakers / Francis Huisman / Loes van Dijck

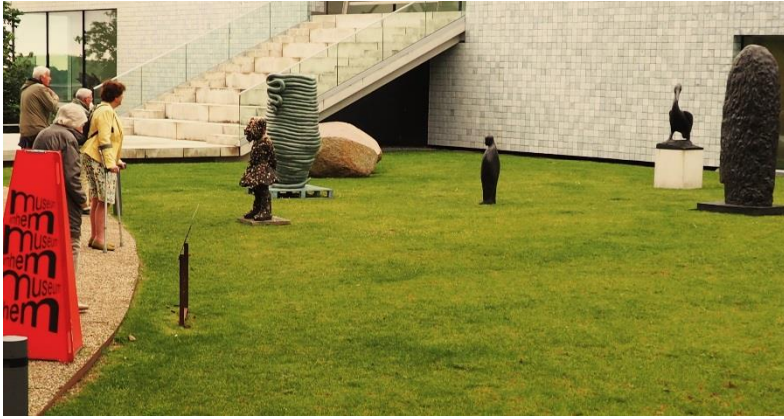
Foto-impressie

Klaas Gubbels: Canto Ostinato (naar Simeon ten Holt)

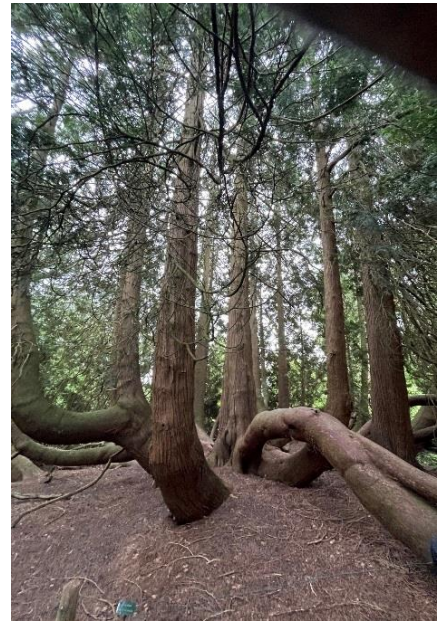

Ook Klaas Gubbels

In het kasteel

Nazit in de Oranjerie